

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Marci Valerij Martialis Epigram. lib. xiiij. diligenter emendati

Martialis, Marcus Valerius

Lugduni, 1518

Liber undecimus

[urn:nbn:de:bsz:31-33175](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-33175)

LIBER. XI.
M.V. MARTIALIS EPIGRAMMA
TON LIBER VNDECIMVS.

VO TV, QVO LIBER OCIO
se tendis,

Cultus syndone non quotidiana?

Nunquid Parthenium uidere tentas?

Vadas, & redeas irreuolutus.

Libros non legit ille, sed libellos,
Nec musis uacat, aut suis uacaret,
Eequid te satis aestimas beatum
Contingunt tibi si manus minores?
Vicini pete porticum Quirini,
Turbam non habet otiosorem
Pompeius, uel Agenoris puella,
Vel primæ dominus leuis carinæ,
Sunt illic duo, tresue, qui reuoluant
Nostrarum tineas ineptiarum.
Sed cum sponsio, fabulæq; lassæ
De Scorpo fuerint, & Incitato.

Ad Lectores.

Triste supercilium, duriq; seuera Catonis
Frons, & aratoris filia Fabricij,
Et personati fastus, & regula morum
Quicquid & in tenebris non sumus, ite foras.
Clamant ecce mei in saturnalia uersus,
Et licet, & sub te præside Nerua licet.

Ad Lectores.

Lectores tetrici salebrosum ediscite Sanctram.
Nil mihi uobiscum est, iste liber meus est.

EPIG.

De suis Libellis.

Non urbana mea tantum pypeleide gaudent
 Otia, nec uacuis auribus ista damus.
Sed meus in geticis ad martia signa pruinis
 Arigido teritur Centurione liber.
Dicitur **Q**nostros cantare Britania uersus,
 Quid prodest? nescit sacculus ista meus.
At quam uicturas poteramus pangere chartas,
 Quantaq; Pieria praelia flare tuba,
Cum pia reddiderint Augustum numina terris,
 Et Meccenatem si mihi Roma daret.
 Precatur Deos pro Nerua Traiano.
Sacra, laresq; phrygum, quos Troie maluit haeres,
 Quam rapere arsuras Laomedontis opes.
Scriptus es aeterno nunc primum Iuppiter auro,
 Et soror, **Q** summi filia tota patris.
Et qui purpureis iam tertia nomina fastis
 Ianc refers Neruae nos precor ore pio.
Hunc omnes seruate ducem, seruate senatum,
 Moribus hic uiuat principis, ille suis.
 In Laudem Neruae Traiani.
Tanta tibi est recti reuerentia Caesar, **Q** equi,
 Quanta Numae fuerat, sed Numa pauper erat.
Ardua res haec est, opibus non tradere mores,
 Et cum tot Croesos uiceris, esse Numam.
Si redeant ueteres, ingentia nomina, patres,
 Elysum liceat si uacuare nemus,
Te uolet inuictus pro libertate Camillus,
 Aurum Fabricius te tribuente uolet.
Te duce gaudebit Brutus, tibi Sylla cruentus
 Imperium tradet cum positurus erit.

LIBER. XI.

Et te priuato cum Cesare Magnus amabit,

Donabit totas & tibi Crassus opes.

Ipse quoque infernis reuocatus Ditis ab umbris

Si Cato reddatur, Casarianus erit.

Ad Romanam & Dindimum.

Vnctis falciferi senis diebus,

Regnator quibus imperat fritillus,

Versu ludere non laborioso

Permittis puto pileata Roma,

Risisti, licet ergo, nec uetamur.

Pallentes procul hinc abite curæ

Quicquid uenerit obuium, loquamur

Morosa sine cogitatione.

Misce dimidios puer trientes,

Quales Pythagoras dabat Neroni,

Misce Dindime sed frequentiores,

Possum nil ego sobrius, bibenti

Succurrunt mihi quindecim poetæ,

Danunc basia, sed catulliana,

Quæ si tot fuerint, quot ille dixit,

Donabo tibi passerem Catulli.

In Paulam.

Iam certe stupido non dices Paula marito,

Admæchum quoties longius ire uoles,

Cæsar in albanum iussit me mane uenire,

Cæsar circeos, iam strophatalis abit.

Penelope licet esse tibi sub principe Nerua,

Sed prohibet scabies, ingeniumque uetus.

Infoelix quid ages? ægram simulabis amicam,

Hærebit dominæ uir comes ipse suæ.

Ibit & ad fratrem tecum, matremque, patremque,

Quas igitur fraudes ingeniosa paras?

EPIG.

Dicet & histericam se forsitan altera mæcha
In sinuesano uelle sedere lacu.

Quanto tu melius, quoties placet ire fututum
Quæ uerum mauius dicere Paula uiro.

De Basijis sui pueri.

Lassa quod externi spirant opobalsama drauci,
Ultima coricio quæ cadit aura croco.

Poma quod hiberna maturescencia capsâ,
Arbore quod uerna luxuriosus ager.

De palatinis dominae quod serica prælis,
Succina uirginea quod regelata manu.

Amphora quod nigri, sed longe fracta salerni,
Quod qui sicaniâs detinet hortus apes.

Quod Cosmi redolent alabastra, fociq; deorum,
Quod modo diuitibus lapsa corona comis.

Singula quid dicam? non sunt satis, omnia misce,
Hoc fragrant pueri basia mane mei.

Scire cupis nomen, nil præter basia dicam.

Iuro tibi nimium scire Sabine cupis.

De Statua Memoris.

Clarus fronde Iouis romani fama cothurni
Spirat apellea redditus arte Memor.

De Turno.

Contulit ad satyras ingentia pectora Turnus,
Cur non ad Memoris carmina? frater erat.

Ad Puerum suum.

Tolle puer calices, tepidiq; toreumata Nili,
Et mihi secura pocula trade manu.

Trita patrum labris, & tonso pura ministro,
Antiquus mensis restituatur honor.

Te potare decet gemmas, qui mentora frangis
In scaphium mæche Sardanapalle tuâ.

LIB. XI.

In zoilum.

Ius tibi natorum uel septem zoile detur,
Dum matrem nemo det tibi, nemo patrem.

Epi. Paridis.

Quisquis flamineam teris uiator,
Noli nobile praterire marmor.
Vrbis delicia, salesq; Nili,
Ars, & gratia, lusus, & uoluptas,
Romani decus, & dolor theatri,
Atque omnes ueneres, cupidinesq;
Hoc sunt condita, quo Paris, sepulchro.

De Colono.

Hæredes nolite breuem sepelire Colonom,
Nam terra est illi quantulacunq; grauis.

De Libro suo.

Sunt carthæ mihi, quas Catonis uxor,
Et quas horribiles legant sabinæ,
Hic totus uolo rideat libellus,
Et sit nequior omnibus libellis,
Qui uino madaat, nec erubescat
Pingui sordidus esse cosmiano.
Ludat cum pueris, amet puellas,
Nec per circuitus loquatur illam
Ex qua nascimur omnium parentem,
Quam sanctus numa Mentulam uocabat,
Versus hos tamen esse tu memento
Saturnalitos Apollinaris,
Mores non habet hic meus libellus.

Ad Lectores.

Qui grauis es nimium, potes hinc iam lector abire
Quo libet, urbana scripsimus ista toga.
Nam mea lampascio lasciunt pagina uersu,

EPIG.

Et tarteſſiaca concrepat æra manu.
 O quoties rigida pulſabis pallia uena,
 Siſ grauior Curio, Fabricioq; licet.
 Tu quoque nequitias noſtri, luſusq; libelli
 Vda puella leges, ſis patatina licet.
 Erubuit, poſuitq; mecum Lucretia librum,
 Sed coram Bruto, Brute recede, leget.
 Ad Sabinum.

Non omnis noſtri nocturna eſt pagina libri,
 Inuenies & quod mane Sabine legas.

In Lupum.

Donaſti Lupe rus ſub urbe nobis,
 Sed rus eſt mihi maius in fenestra.
 Rus hoc dicere, rus potes uocare?
 In quo ruta facit nemus Dianæ,
 Argutæ tegit ala quod cicadæ,
 Quod formica die comedit uno,
 Clauſæ cui folium roſæ corona eſt,
 In quo non magis inuenitur herba,
 Quam coſti folium, piperue crudum.
 In quo nec cucumis iacere reſtus,
 Nec ſerpens habitare tota poſſit.
 Erucam male paſcit hortus unam.
 Conſumpto moritur culex ſaliſto.
 Et talpa eſt mihi foſſor, atq; arator.
 Non boletus hiare, non marifcæ
 Ridere, aut uiolæ patere poſſunt.
 Fines muſ populatur, & colono
 Tanquam ſus Calydonius timetur,
 Et ſublata uolantis ungue Prognæ
 In nido ſeges eſt hirundinino,
 Et cum ſtet ſine ſalce, Mentulaq;.

Non eſt

LIBER. XI.

Non est dimidio locus Priapo.
 Vix implet cocleam peracta messis,
 Et mustum nuce condimus picata.
 Errasti Lupe litera sed una,
 Nam quo tempore prædium dedisti,
 Mallem tu mihi prandium dedisses.

In Galliam.

Queris cur nolim te ducere Galla? diserta es,
 Sæpe solæcismum Mentula nostra facit.

Ad Lectorem grauem.

Cæsaris Augusti lasciuos liuide uersus
 Sex lege, qui tristis uerba latina legis.
 Quod futuit Glaphyran Antonius, hanc mihi poenã
 Fulvia constituit, se quoque uti futuam.
 Fuluiam ego ut futuam, quid si me Manius oret?
 Pædicem, faciam? non puto si sapiam.
 Aut futue, aut pugnemus ait, quid quod mihi uita
 Carior est ipsa Mentula? signa canant.
 Absoluis lepidos nimirum Auguste libellos,
 Qui seis Romana simplicitate loqui.

In Lydiam.

Lydia tam laxa est, equitis quam culus aheni.
 Quam celer arguto qui sonat ære trochus,
 Quam rota transmissa toties impacta petauro,
 Quam uetus à crassa calceus udus aqua,
 Quam quæ rara uagos expectant retia turdos,
 Quam pompeiano uela negata noto,
 Quam quæ delphitico lapsa est armilla cinædo,
 Culcitra leuconico quam uiduata suo,
 Quam ueteres brachæ Britonis pauperis, & quam
 Turpe rauennatis guttur onocrotali.
 Hanc in piscina dicor futuisse marina,

EPIG.

Nescio, piscinam me fuisse puto.

In Padiconem masturbantem.

Mollia quod niuei duro teris ore Galefi

Basia, quod nudo cum Ganymede iaces.

Quis negat hoc nimium? sed sit satis, in guina saltem

Parce fututrici sollicitare manu.

Leuibus in pueris plus hæc, quã Mentula, peccat,

Et faciunt digiti, præcipitantq; uirum.

Inde tragus, celeresq; pili, mirandaq; matri

Barba, nec in clara balnea luce placent.

Diuisit natura mares, pars una puellis,

Vna uiris genita est, utere parte tua.

In Syllam.

Nubere Sylla mihi nulla nõ lege parata est,

Sed Syllam nulla ducere lege uolo.

Cum tamen instaret, decies mihi dotis in auro

Sponsa dabis dixi, quid minus esse potest?

Nec futuam quamuis prima te nocte maritus,

Communis tecum nec mihi lectus erit.

Complectarq; meã, nec tu prohibebis, amicam,

Ancillam mittes, sed mihi iussa, tuã.

Te spectante dabit nobis lasciua minister

Basia, siue meus, siue erit ille tuus.

Ad cœnam uenies, sed sic diuisa recumbes,

Vt non tangãtur pallia nostra tuis.

Oscula rara dabis nobis, & nõ dabis ultro,

Nec quasi nupta dabis, sed quasi mater anus.

Si potes ista pati, si nil perferre recusas,

Inuenies qui te ducere Sylla uelit.

Ad Labullum.

Dum te prosequor, & domum reduco,

Aurem dum tibi præsto garrienti,

LIBER. XI.

Et quicquid loqueris, facisq; laudo,
 Quot uersus poterant Labulle nasci?
 Hoc damnum tibi non uidetur esse,
 Si quod Roma legit, requirit hospes,
 Non deridet eques, tenet senator,
 Laudat causidicus, poeta carpit,
 Propter te perit, hoc Labulle uerum est.
 Hoc quisquam ferat, ut tibi tuorum
 Sit maior numerus togatorum,
 Librorum mihi sit minor meorum?
 Triginta prope iam diebus una est
 Nobis pagina uix peracta, sic est
 Cum caenare domi non uult poeta.

In Linum.

Illu salax nimium, nec paucis nota puellis
 S tate Lino desit Mentula, lingua caue.

Ad Thelesphorum.

O mihi grata quies, o blanda Telesphore cura,
 Qualis in amplexu non fuit ante meo,
 Basia da nobis netulo puer uida salerno,
 Pocula da labris facta minora tuis.
 Addideris, super haec Veneris si gaudia uera,
 Esse negem melius cum Ganymede Ioui.

Ad Flaccum.

Ferrens es, si stare potest tibi Mentula Flacce,
 Cum te sex cyathos orat amica dare.
 Vel duo frustra rogat Cybii, tenuemue lacertum,
 Nec dignam toto se botryone putat,
 Cui portat gaudens ancilla paropside rubra
 A lecem, sed quam protinus illa uoret,
 Aut cum perfricuit frontem, posuitq; pudorem,
 Succida palliolo uellera quinque petit.

S ü

EPIG.

At mea me libram foliati poseat amica,
 Aut uirideis gemmas, sardonicasue pares,
 Nec nisi prima uelit de tusco serica uico,
 Aut centum aureolos, sic uelut æra roget.
 Nunc tu uelle putas hæc me dare dona puellæ,
 Nolo, sed his ut sit digna puella, uolo.
 De Phrenetico medico.

Inuasit medicus sicca phreneticus Eucli,
 Et præcidit Hylan, hic puto sanus erat.
 Ad Phyllidem.

Languida cum uetula tractare uirilia dextra
 Coepisti, iugulor pollice Phylli tuo.
 Nam cum me uitam, cum me tua lumina dicis,
 Horis me refici uix puto posse decem.
 Blanditias nescis, dabo dic tibi millia centum,
 Et dabo setini iugera culta soli.

Accipe uina, domū, pueros, Chrysendeta, mensas.
 Nil opus est digitis, sic mihi phylli frica.
 In Zoilum.

Os male causidicis, & dicis olere poetis,
 Sed fellatori Zoile peius olet.
 In Cæcilium.

Atreus Cæcilius cucurbitarum
 Sic illas quasi filios Thyestæ
 In parteis lacerat, secatq; mille,
 Gustu protinus has edes in ipso,
 Has prima feret, altera ue cœna,
 Has cœna tibi tertia reponet,
 Hinc seras epidipnidas parabit,
 Hinc Pistor fatuas facit placentas,
 Hinc & multiplicis fruit tabellas.
 Et notas cariotidas theatris,

LIB: XI.

Hinc exit uarium quoquo minuta,
 Vt lentem positam, fabamq; credas,
 Boletos imitatur, & botellos,
 Et caudam cybii, breueisq; manas,
 Hinc cellarius experitur artes,
 Vt condat uario uaser sapore
 In rute folium capelliana.
 Sic implet gabatas, paropsidasq;
 Et leues scutulas, canasq; lanceis
 Hoc lautum uocat, hoc putat uenustum,
 Vnum ponere ferculis tot assen.

In Nestorem.

Nec toga, nec focus est, nec tritus cimice lectus,
 Nec tibi de bibula sarta palude teges,
 Nec puer, aut senior, nulla est ancilla, nec infans,
 Nec sera, nec clavis, nec canis, atq; calix,
 Tu tamen affectas Nestor dici, atque uideri
 Pauper, & in populo quæris habere locum,
 Mentiris, uanoq; tibi blandiris honore,
 Non est pauperies Nestor habere nihil.

De Prasino.

Sæpius ad palmam Prasinus post fata Neronis
 Peruenit, & uictor præmia plura refert.
 I nunc linor edax dic tu cessisse Neroni,
 Vicit nimirum, non Nero, sed Prasinus.

De Apro.

Aedes emit Aper, sed quas, nec noctua uellet
 Esse suas, adeo nigra, uetusq; casa est.
 Vicinos illi nitidus Maro possidet hortos,
 Cœnabit belle, non habitabit Aper.

Ad Fabullum.

Ignos mihi cum uoces trecentos,

EPIG.

Quare non ueniam uocatus a te
 Miraris, quererisq̄, litigasq̄,
 Solus cæno Fabulle non libenter.

De Caio Proculo.

Caius hanc lucem gemma mihi Iulius alba
 Signat, iò uotis redditus ecc e meis.
 Desperasse iuuat, ueluti iam rupta sororum
 Fila, minus gaudent, qui timere nihil.
 Hypne quid expectas piger, immortale falernum
 Funde, senem poscunt talia uota cadum.
 Quincunces & sex cyathos, bessm̄q̄ bibamus.
 Caius ut fiat Iulius, & Proculus.

In Tōilum.

Tōile quid tota gemman præcingere libra
 Te iuuat, & miserum perdere sardonycha.
 Annulus iste tuis fuerat modo cruribus aptus,
 Non eadem digitis pondera conueniunt.

De Mulione surdo.

Mulio uiginti uenit modo millibus Aule,
 Miraris pretium tam graue, surdus erat.

In Charidenum.

Cuniarum fueras motor Charideme mearum,
 Et pueri custos, assiduusq̄ comes.
 Iam mihi nigrescunt tonsa sudaria barba,
 Et queritur labris puncta puella meis.
 Sed tibi non creui, te noster ullicus horret,
 Te dispensator, te domus ipsa pauet.
 Ludere nec nobis, nec tu permittis amare.
 Nil mihi uis, & uis cuncta licere tibi.
 Corripis, obseruas, quereris, suspiria ducis,
 Et uix à ferulis abstinet ira manum.
 Si tyrios sumpsi cultus, unxi uē capillos,

LIBER. XI.

Exclamas nunquã fecerat ista pater.
Et numeras nostros astricta fronte trientes,
Tanquam de cella sit cadus ille tua.
Desine, non possum libertum ferre Catonem,
Esse iurum iam me dicet amica tibi.

De Luperco.

Formosam Glyceran amat Lupercus,
Et solus tenet, imperatq; solus,
Quam toto sibi mense non fututam
Cum tristis quereretur, & roganti
Causam reddere uellet Seliano,
Respondet Glycere dolere dentes.

De Amynta.

Indulget pecori nimium dum pastor Amyntas,
Et gaudet fama, luxuriãq; gregis,
Cedenteis oneri ramos, siluamq; fluentem,
Vicit concussas ipse secutus opes.
Triste nemus diræ uetuit superesse rapina,
Damnauitq; rogis noxia ligna pater.
Pingueis Lyge sues habeat uicinus Iolas,
Te satis est nobis annumerare pecus.

In Cecilianum.

Vidua cum poseas epigrammata, mortua ponis
Lemmata, quid fieri Cæciliane potest?
Mella iubes hyblea tibi, uel hymettia nasci,
Et thyma cecropiæ corsica ponis api.

In Vxorem.

Deprensam in puero tetricis me uocibus uxor
Corripis, & culum te quoq; habere refers.
Dixit idem quoties lasciuo Iuno tonanti?
Ille tamen gracili cum Ganymede iacet.
Incuruabat Hylam posito Tyrinthius arcu,

EPIG.

Tu Megaram credis non habuisse nates?
Torquebat Phœbum Daphne fugitiua, sed illas
 Oebalius flammis iussit abire puer.
Bryseis multum quamuis auersa iaceret,
 A cecidit propior leuis amicus erat.
Parce tuis igitur dare mascula nomina rebus,
Tecum puta cunos uxor habere duos.

Ad Senem orbum.

Orbus es, & locuples, & Bruto consule natus,
 Effe tibi ueras credis amicitias?
Sunt ueræ sed quas iuuenis, quas pauper habebas,
Qui nouus est, mortem diligit ille tuam.

In Cantharum.

Intrasti quoties inscriptæ limina cellæ,
 S eu puer arrisit, siue puella tibi,
Contentus non es foribus, uel oq; seraq;
 S secretumq; iubes grandius esse tibi.
Oblinitur minima si qua est suspitio rimæ,
Punctaq; lasciuæ quæ terebrantur acu.
Nemo est tam teneri, tam sollicitiq; pudoris,
Qui uel pædicat Canthare, uel futuit.

In Meuium.

Iam nisi per somnum non arrigis, & tibi Meui
 Incipit, & medios meiere uerba pedes,
Truditur & digitis pannucea Mentula lassis,
 Nec leuat extinctum sollicitata caput,
Quid miseros frustra cunos, culosq; laceassis?
 Summa petas, illic Mentula uiuit anus.

In Blataram.

Omnia fœmineis quare dilecta cæternis
 Balnea deuitat Blatara? ne futuat.
Cur nec pompeia lentus spatiatur in umbra,

LIBER. XI.

Nec petit Inachidos limina? ne futuat.
Cur lacedaemonio luteum ceromate corpus
Perfundit gelida uirgine? ne futuat.
Cum sic foeminei generis contagia uitet,
Cur lingit cunnum Blatara? ne futuat.

De Silio.

Silius haec magni celebrat monumenta Maronis,
Iugera facundi qui Ciceronis habet.
Heredem, dominumq; sui, tumuliq; larisq;
Non alium mallet, nec Maro, nec Cicero.

In Phyllida.

Nulla est hora tibi qua non me Phylli furentem
Despolies, tanta calliditate rapis.
Nunc plorat speculo fallax ancilla relicto,
Gemma uel a digito, uel cadit aure lapis.
Nunc furtiua lucri fieri bombycina possunt.
Profertur Cosmi nunc mihi sicus onyx.
Amphora nunc petitur nigri cariota salerni,
Expiet ut somnos garrula saga tuos.
Nunc ut emam grandem lupum, nullumue bilibrem,
Indixit coenam diues amica tibi.
Sic pudor, & tandem ueri respectus, & equi,
Nil tibi Phylli nego, nil mihi Phylli nega.

De Silio.

Iam prope desertos cineres, & sancta Maronis
Nomina qui coleret pauper, & unus erat.
Silius arpino tandem succurrit agello,
Silius & uatem non minus ipse tulit.

De Titio.

Tanta est quæ Titio columna pendet,
Quantam lampfaciæ colunt puellæ.
Hic nullo comitante nec molesto,

EPIG.

Thermis grandibus, & suis lauatur.

Anguste Titius tamen lauatur.

Ad Iulium Cerealem.

Cœnabis belle Iuli Cerealis apud me;

Conditio melior si tibi nulla, ueni.

Ostauam poteris seruare, lauabimur una,

Sicis quam sint Stephani balnea iuncta mihi.

Prima tibi dabitur uentri lactuca mouendo

Vtilis, & porris fila refecta suis.

Mox uetus, & tenui maior cordilla lacerto.

Sed quam cum rutæ frondibus ova tegant.

Altera non deerit tenui uersata fauilla,

Et uelabrensi massa recocta foco.

Et quæ picenum senserunt frigus oliuæ,

Hæc satis in gustu, cætera nosse cupis?

Mentiar ut uenias, pisces, conchylia, sumen,

Et cortis saturas, atq; paludis aues.

Quæ nec stella solet rara nisi ponere cœna,

Plus ego polliceor, nil recitabo tibi.

Ipsè tuos nobis relegas licet usque gigantas

Rara uel æterno proxima Vergilio.

De Claudia Ruffina.

Claudia Cæruleis cum sit Ruffina britannis

E dita, cur latine pectora plebis habet?

Quale decus formæ, romanam credere matres

Italides possunt, atthides esse suam.

Dû bene quod sancto peperit fecunda marito

Quot sperat generos, quotq; puella nurus.

Sic placeat superis, ut coniuge gaudeat uno,

Et semper natis gaudeat illa tribus.

In Tōilum.

Vnguenta, & castias, & olentem funera myrrham,

LIBER. XI.

Turaq; de medio semicremata rogo,
 Et que de stygio rapiuisti cinnama lecto,
 Improbe de turpi Foile redde sinu.
 A pedibus didicere manus peccare proterua,
 Non miror furem, qui fugitiuus erat.

Ad Urbicum.

Hortatur fieri quod te Lupus Urbice patrem
 Ne credas, nihil est quod minus ille uelit.
 Ars est captandi quid nolis, uelle uideri,
 Ne facias optat, quod rogat, ut facias.
 Dicat pragnantem tua se Cosconia tantum,
 Pallidior fiet iam pariente Lupus.
 At tu consilio uidearis ut usus amici,
 Sic morere, ut factum te putet esse patrem.

In Cheremontem.

Quod nimium laudas Cheremon stoice mortem,
 Vis animum mirer, suspiciamq; tuum.
 Hanc tibi uirtutem fracta facit urceus ansa,
 Et tristis nullo qui tepet igne focus.
 Et teges, atq; cimex, & nudi sponda grabati,
 Et breuis, atq; eadem nocte, dieq; toga.
 O quam magnus homo es, qui fece rubentis aceti,
 Et stipula, & nigro pane carere potes.
 Lingonicis agedum tumeat tibi culcitra lanis,
 Constringatq; tuos purpura texta toros.
 Dormiat & tecum, qui, cum modo caecuba miscet,
 Conuiuas roseo torserat ore puer.
 O quam tu cupias ter uiuere Nestoris annos,
 Et nihil ex ulla perdere luce uoles.
 Rebus in angustiis facile est contemnere uitam,
 Fortiter ille facit, qui miser esse potest.

Ad Seuerum.

EPIG.

Miraris docto quod carmina mitto Seuero,
 Ad coenam quod te docte Seuere uocem,
 Iuppiter ambrosia satur est, & nectare uiuit,
 Nos tamen exta Iouis, tura, merumq; damus.
 Omnia cum tibi sint dono concessa deorum,
 Si quod habes non uis, ergo quid accipies?

In Telesphorum.

Cum me uelle uides, tecumq; Telesphore sentis,
 Magna rogas, puto me uelle negare licet?
 Et nisi iuratus dixi dabo, subtrahis illas,
 Permittunt in me quæ tibi multa nates.
 Quid si me tonsor, cum stricta nouacula supra est,
 Tunc libertatem, diuitiasq; roget?
 Promittam, nec enim rogat illo tempore tonsor,
 Latio rogat, res est imperiosa timor.
 Sed fuerit curua cum tuta nouacula theca,
 Frangam tonsori crura, manusq; simul.
 At tibi nil faciam, sed lota mentula lana
 λαιχάζειν cupida dicet auaritie.

De Charino.

Senes Charinus omnibus digitis gerit,
 Nec nocte ponit annulos.
 Nec cum lauatur, causa quæ sit, queritis,
 Dactylothecam non habet.

De Chione & Phlogide.

Sit Phlogis an Chione ueneri magis apta requiris,
 Pulchrior est Chione, sed Phlogis ulcus habet.
 Vlcus habet Priami, quod tendere possit alutam,
 Quodq; senem pylimum non sinat esse senem.
 Vlcus habet, quod habere suam uult quisq; puellam,
 Quod sanare Criton, non quod Hygea potest.
 At Chione non sentit opus, nec uocibus ullis

LIB. XI

Adiuuat, absentem, marmoreamq; putes.
 Exorare dei si uos tam magna liceret,
 Et bona uelletis tam pretiosa dare,
 Hoc quod habet Chione corpus, faceretis haberet
 Ut Phlogis, & Chione qd Phlogis Vlcus habet.

De Manco.

Lingua maritus mœchus ore Mancoius
 Summenianis inquinatio buccis,
 Quem cum fenestra uidit a suburana
 Obscœna nudum lena fornicem clausit,
 Mediumq; mauult basiare, quam summum,
 Modo qui per omneis uiscerum tubos ibat,
 Et uoce certa, consciaq; dicebat
 Puer, an puella matris esset in uentre.
 Gaudete cunni, uestra nanq; res acta est,
 Arrigere linguam non potest fututricem.
 Nam, dum tumentis mersus hæret in uulua,
 Et nagienteis intus audit infantes,
 Partem gulosam soluit indecens morbus,
 Nec purus esse nunc potest, nec impurus.

De Lesbia.

Lesbia se iurat nunquam gratis esse fututam,
 Verum est, cum futui uult, numerare solet.

In Philomusum.

Spectas nos Philomuse cum laudamur,
 Et quare mihi tam mutoniati
 Sint leues pueri subinde quæris,
 Dicam simpliciter tibi roganti.
 Pædicant Philomuse curiosos.

In Faustum.

Nescio tam multis quid scribas Fauste puellis,
 Hoc scio, quod scribit nulla puella tibi.

EPIG.

In Iustinum.

S excenti exant a te Iustine uocati

Lucis ad officium, quæ tibi prima fuit.

Inter quos memini non ultimus esse solebam.

Nec locus hic nobis inuidiosus erat,

Postera sed festæ reddis solennia mense,

S excentis hodie, cras mihi natus eris.

In Vacerram.

E t delator es, & calumniator,

E t fraudator es, & negociator,

E t fellator es, & lanista, miror

Quare non habeas Vacerra nummos.

In Maronem.

N il mihi das uiuus, dicis post fata daturum,

S i non es stultus, scis Maro quid cupiam.

Ad Mathonem.

P arua rogas magnos, sed non dāt hæc quoq; magni.

V t pudeat leuius te Matho, magna roga.

Epi. Canis Lydia.

A mphitheatrales inter nutrita magistros

V enatrix, syluis aspera, blanda domi.

Lydia dicebat domino fidissima dextra,

Q ui non Erigones mallet habere canem,

N ec qui dictæ Cephalum de gente secutus

L uisera pariter uenit ad astra deæ,

N on me longa dies, nec inutilis abstulit ætas,

Q ualia dulichio fata fuere cani,

F ulmineo spumantis apri sum dente perempta,

Q uantus erat Calydon, aut Erymanthe tuus,

N ec queror infernas quâuis cito rapta sub umbras,

N on potui fato nobiliore mori.

In Tuccam.

LIB. XI.

Vendere Tucca potes centenis millibus emptos?
 Plorantis dominos uendere Tucca potes?
 Nec te blanditiæ, nec uerba, rudesq; querelæ,
 Nec te dente tuo faucia colla mouent?
 Ah facinus tunica patet inguen utringq; leuata,
 Inspiciturq; tua mentula facta manu.
 Si te delectat numerata pecunia, uende
 Argentum, mensas, myrrhina, rura, domum.
 Vende senes seruos, agros & uende paternos
 Ne pueros uendas, omnia uende miser.
 Luxuria est emere hos, q; enim dubitat ne, negat ue?
 Sed multo maior uendere luxuria est.

De Leda.

Histericam uetulo se dixerat esse marito,
 Et queritur futui Leda necesse sibi.
 Sed flens, atq; gemens tanti negat esse salutem,
 Sæq; refert potius proposuisse mori.
 Vir rogat ut uiuat, uirideis nec deserat annos,
 Et fieri quod iam nõ facit ipse, sinit.
 Protinus accedunt medici, medicæq; recedunt,
 Tollunturq; pedes, ò medicina grauis.

De Nata.

Drauci Nata sui uocat pipinam,
 Collatus cui gallus est Priapus.

In Lygdum.

Venturum iuras semper mihi Lygde roganti,
 Constituisq; horam, constituisq; locum.
 Cum frustra iacui longa prurigine tentus,
 Succurrit pro te sepe sinistra mihi.
 Qui d precor ò fallax meritis, & moribus istis,
 Umbellam lusæ Lygde feras domina.

De Bacchata.

EPIG.

Curandum penem commisit Bacchara græcus
Rinali medico, Bacchara gallus erit.

In Caliam.

Theca testus aenea lauatur
Tecum Calia seruus, ut quid oro,
Non sit cum citharedus, aut Choraules,
Non uis ut puto, Mentulam uidere?
Quare cum populo lauaris ergo,
Omnes an tibi nos sumus spadones?
Ergo ne uidearis inuidere,
Seruo Calia fibulam remitte.

Ad Patum.

Soluere Pate decem, tibi me sestertia cogis,
Perdiderat quoniam Bucco ducenta tibi.
Ne noceant oro mihi non mea crimina, tu qui
Bis centena potes perdere, perde decem.

In Vacerram.

In omnibus Vacerra quod conclauius
Consumit horas, & die tota sedet,
Cenaturit Vacerra, non cacaturit.

Ad Victorem.

Vtere faemineis complexibus, utere Victor,
I gnotumq; sibi mentula discat opus.
Flamea texuntur sponse, iam uirgo parata est,
Tondebit pueros iam noua nupta tuos.
Pedicare semel cupido dabit illa marito,
Dum metuit teli munera prima noui.
Sapius hoc fieri nutrix, materq; uetabunt,
Et dicent uxor, non puer ista tibi est.
Heu quantos æstus, quantos patiere labores,
Si fuerit cumnus res peregrina tibi.
Ergo suburane tyronem trade magistre,

Illu uirum

LIBER. XI.

Illa uirum faciet, non bene uirgo docet.

Ad Pætum.

Ad primum decima lapidem quod uenimus hora

Arguimur lentæ crimine pigrity,

Non est ista quidem, non est mea, sed tua culpa,

Misisti mulas qui mihi Pæte tuas.

De Baijs.

Littus beatæ Veneris aureum Baias,

Baias superbæ blanda dona naturæ,

Vt mille laudem Flacce uersibus, Baias

Laudabo digne, non est satis, tamen Baias,

Sed Martialem malo Flacce quam Baias.

Optare utrunq; pariter improbi uotum est.

Quod si deorum munere hoc tibi detur,

Quid gaudiorum est Martialis & Baia.

De Spadone & Sene.

Cum sene comunè uexat Spado Dindimus Aeglen,

Et tacet in medio sicca puella toro,

Viribus hic operi non est, hic utilis annis,

Ergo sine effectu prurit uterq; labor.

Supplex illa rogat pro se, miserisq; duobus,

Hunc iuuenem facias, hunc Citherea uirum.

De Philostrato.

A sinuessanis conuiuia Philostratus undis

Conductum repetens nocte iubente larem,

Pene imitatus obit sœuis Elpenora satis,

Præceptis per longos dum ruit usq; gradus.

Non esset Nymphe tam magna pericula passus

Si potius uestras ille bibisset aquas.

Ad Sosibianum.

Nemo habitat gratis, nisi diues & orbis apud te,

Nemo domum pluris Sosibiæ locat.

T

EPIG.

Ad Antiochum tonsorem.

Qui nondum stygias descendere querit ad undas,

Tonsorem fugiat si sapit Antiochum.

Alba minus seuis lacerantur brachia cultris,

Cum furit ad phrygios enthea turba modos.

Mittor implicitas Alcon secat enterocellas,

Fractaq; fabrili dedolat ossa manu.

Tondeat hic inopes cynicos, et stoica menta,

Collaq; puluerea nudet equina iuba.

Hic miserum scythica sub rupe Promethea radat,

Carnificem nudo pectore poscet auem.

Ad matrem fugiet Pentheus, ad Menadas Orpheus,

Antiochi tantum barbara tela sonent.

Hec quaecunq; meo numerasti stigmata mento,

In uetuli picta qualia fronte sedent,

Non iracundis fecit grauis unguibus uxor,

Antiochi ferrum est, et scelerata manus.

Vnus de cunctis animalibus Hircus habet cor,

Barbatus uiuit, ne ferat Antiochum.

In Zoilum.

Sydere percussa est subito tibi Zoile lingua,

Dum lingis cunnum, Zoile nunc futues.

In Parthenopæum.

Leniat ut fauces Medicus, quas aspera uexat

Assidue tussis Parthenopæe tibi.

Mella dari, nucleosq; iubet, dulcibusq; placentas,

Et quicquid pueros non finit esse truceis,

At tu non cessas totis tussire diebus,

Non est hæc tussis Parthenopæe, gula est.

Ad Caridemum.

Dives eras quondam, sed tunc pedico fuisti,

Et tibi nulla diu foemina nota fuit,

LIBER. XI.

Nunc sectaris anus, o quantum cogit egestas;
Illa futurorem te Carideme facit.

De Corifiano.

Multis iam Lupe posse se diebus
Pedicare negat Carifianus.
Causam cum modo quærerent sodales,
Ventrem dixit habere se solutum.

Ad Pollam.

Intactas quare mittis mihi Polla coronas?
A te uexatas malo tenere rosas.

In Crestillum.

Carmina nulla probas, molli quæ limite currunt,
Sed quæ per salebras, altaq; saxa cadunt.
Et tibi mæonio quod carmine maius habetur
Lucili columella est hic situs Metrophanes.
Attonitusq; legis terrai, frugiferai,
A ccius & quicquid Pacuuiusq; uomunt.
Vis imiter uetereis Crestille, tuosq; poetas?
Dispeream si scis Mentula quid sapiat.

Epi. Canaces.

A colidon Canace iacet hoc tumultata sepulchro;
Ultima cui parua septima uenit hyems.
Ab scelus, ab facinus properas quid flere uiator?
Non licet hic uitæ de breuitate queri,
Tristiùs est leto leti genus, horrida uultus
Abstulit, & tenero sedit in ore lues.
Ipsaq; crudeles ederunt oscula morbi,
Nec data sunt nigris tota labella rogis.
Si tam præcipiti fuerant uentura uolatu,
Debuerant alia fata uenire uia.
Sed mors uocis iter properauit cludere blandæ,
Ne posset duras flectere lingua deas.

T ü

EPIG.

In Zoilum.

Mentitur qui te uitiosum Zoile dixit.
Non uitiosus homo es Zoile, sed uitium.

De Theodoro.

Pierios uatis Theodori flamma penates
Abstulit, hoc musis, hoc tibi Phœbe placet.

O scelus, o magnum facinus, crimenq; duorum,
Non arsit pariter quod domus, & dominus.

In Verpum emulum.

Quod nimium liues nostris & ubiq; libellis
Detrahis, ignosco, Verpe poeta sapis.

Hoc quoq; non curo, quod tu mea carmina carpas,
Corripias, & sic Verpe poeta sapis.

Illud me cruciat Solymis quod natus in ipsis,
Pædicas puerum Verpe Poeta meum.

Eccē negas, iurasq; mihi per templa tonantis,
Non credo, iura Verpe per Anchialum.

Ad Flaccum.

Incideris quoties in basia fellatorum,

In folio puto te mergere Flacce caput.

In Germanum.

Martia nō Rhenus salit hic Germane, quid obstas?

Et puerum prohibes diuitis imbre lacus?

Barbare non debet submoto ciue ministro

Captiuam uictrix unda leuare sitim.

In Thelesinam.

Vna nocte quater possum, sed quatuor annis

Si possum peream te Thelesina semel.

Ad Bassum.

Effugere non est Basse basiatores.

Instant, morantur, persequuntur, occurrunt,

Et hinc, & illinc, usquequaque, quacunq;

LIB. XI.

Non ulcus acre, pustula ue lucentes,
 Nec triste mentum, sordidiq; lichenes,
 Nec labra pingui delibuta ceroto,
 Nec congelati gutta proderit nasi,
 Et aestuantem basiant, & algentem,
 Et nuptiale basium reseruantem.
 Non te cucullis asseret caput tectum
 Lectica, nec te tuta pelle, ueloq;
 Nec uendicabit sella saepius clausa.
 Rimas per omneis basiator intrabit,
 Non consulatus ipse, non tribunatus,
 Sæuiq; fasces, nec superba clamosi
 Lictoris abiget uirga basiatorem.
 Scedeas in alto tu licet tribunali,
 Et e curuli iura gentibus reddas,
 Ascendet illa basiator, atq; illa
 Febriticantem basiat & flentem,
 Dabit oscitanti basium, natantiq;
 Dabit & cacanti, remedium mali solum est,
 Facias amicum, basiare quem nolis.

In Lesbiam.

De cathedra quoties surgis, idæ sæpe notauis,
 Pædicant miseram Lesbia te tunica,
 Quas cum conata es dextra, conata sinistra
 Vellere, cum lachrymis eximis, & gemitu,
 Si constringantur gemina symplegade culi,
 Et Minyas intrant, cyaneasq; nates.
 Emendare cupis uitium deforme, docebo,
 Lesbia nec surgas censeo, nec scedeas.

Ad Flaccum.

Habere amicam nolo Flacce subtilem,
 Cuius lacertos annuli mei cingant,

EPIG.

Quæ clune nudo radat, & genu pungat.
 Cui serra lumbis, cuspis eminet culo,
 Sed idem amicam nolo mille librarum.
 Carnarius sum, pinguiarius non sum.

Ad Flaccum.

Thaida tam tenuem potuisti Flacce uidere?
 Tu puto, quod non est, Flacce uidere potes.

In Lydiam.

Non est mentitus qui te mihi dixit habere
 Formosam carnem Lydia, non faciem.
 Est ita si taceas, & si tam muta recumbas,
 Quam filet in cera uultus & in tabula.
 Sed quoties loqueris, carnem quoque Lydia perdis,
 Et sua plus nulli, quam tibi lingua nocet.
 Audiatur ædilis, ne te, uideaturque, caueto,
 Portentum est, quoties cœpit imago loqui.

Ad Sophronium.

Tanta tibi est animi probitas, orisque Sophroni,
 Vt mirer fieri te potuisse patrem.

In Vxorem.

Vxor uade foras, aut moribus utere nostris,
 Non sum ego nec Curius, nec Numa, nec Tadius.
 Me iucunda iuuant tractæ per pocula noctes,
 Tu properas pota surgere tristis aqua.
 Tu tenebris gaudes, me ludere teste lucerna,
 Et iuuat admissa rumpere luce latus.
 Fascia te, tunicaque tegunt, obscuraque palla,
 At mihi nuda satis nulla puella patet.
 Basia me capiunt blandas imitata columbas,
 Tu mihi das, auis qualia mane soles.
 Nec motu dignaris opus, nec uoce iuuare,
 Nec digitis, tanquam thura, merumque pares.

LIBER. XI.

Masturbabantur phrygii post hostia serui;

Hectoreo quoties federat Vxor equo.

Et quamuis ithaco stertente, pudica solebat

Illic Penelope semper habere manum.

Pædicare negas, dabat hoc Cornelia Graccho,

Iulia Pompeio, Portia Brute tibi.

Dulcia dardanio nõdum miscente ministro

Pocula, Iuno fuit pro Ganymede Ioui.

Site delectat granitas, Lucretia toto

Sis licet usque die, Thaida nocte uolo.

Ad Garricum.

Mittebas libram, quadrantem Garrice mittis,

Saltem semissem Garrice solue mihi.

Ad Albiũ Maximum.

Albi Maxime si uacabit hora,

Hoc tantum lege, nanque ꝓ occupatus,

Et non es nimium laboriosus.

Transis hos quoq; quatuor, sapisti.

Ad Septitianum.

Explicitum nobis usque ad sua cornua librum,

Et quasi perfectum Septitiane refers.

Omnia legisti, credo, scio, gaudeo, uerum est,

Perlegi libros sic ego quinque tuos.

Ad Lectorem.

Quamuis tam longo possis satur esse libello

Lector, adhuc a me disticha pauca petis.

Sed Lupus usuram, pueriq; diaria poscunt,

Lector solue, taces, dissimulasq; uale.

T iiij